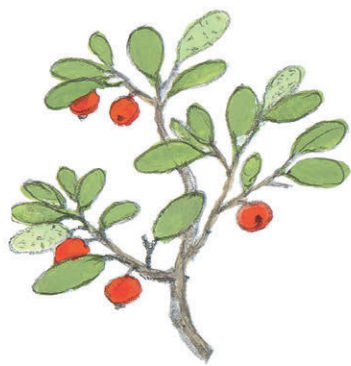

braškė ir braškės puselė

Bruknė – tai labai mažas uogų krūmelis, kuris auga šiaurės Europos viržnuose. Šios uogos per rūgščios, kad jas būtų galima valgyti vienas. Dažniausia tiekiamos su žvėriena, pavyzdžiui, šerniena, triušiena ar stirniena.

Čia Sofija.
Ji gyvena dideliame mieste.
Bet labai mėgsta nuvažiuoti į kaimą pas tetą Heleną, dėdę Maksą ir jų sūnų Mišelį. Jie dažnai pasikviečia Sofiją per atostogas.

Šį vakarą Mišelis važiuos jos pasitikti autobusiuku.
Sofija užsisegė kuprinę – viskas paruošta.
– Gerai praleisk laiką, mieloji, – sako jai mama. – Atvažiuosime tavęs pasiimti po dviejų savaitių.

Mažų raudonų uogų lysvė

Šį rytą Mišelis pasiėmė dvi pintines, porą pirštinių ir du dubenėlius.
– Žiūrėk, Sofija, – sako jis, – prinoko serbentai. Ar norėtum jų pririnkti į šiuos du dubenėlius?
– Žinoma, – atsako Sofija, ragaudama rūgščių uogelę.
– Kai baigsiu ravėti braškių lysvę, – sako Mišelis, – priskinsime jų pilną pintinę! Ar žinai, kodėl braškės vadinamos netikromis uogomis?
– Nežinau. Kodėl? – klausia Sofija.
– Aiškiai matome serbentų sėklytes. Bet kai perpjauni braškę per pusę... ką matai?
– Nėra jokių sėklyčių, – nusprendžia Sofija.
Mišelis juokiasi leisdamas Sofijai pačiai surasti sėklytes, kuriomis nusėtas uogos paviršius!

baltieji ir raudonieji serbentai

juodieji serbentai

avietės

braškės

agrstai

Šventė kitokia nei visos

– Šį vakarą surengsime šventę – vyšnių šventę, – sako Mišelis. – Pakviečiau savo bičiulius ir tavo amžiaus draugių. Bet pirmiausia eime apžiūrėti vaismedžių sodo. Sofija grožisi trimis vyšnių vaismedžiais, aplipusiais uogomis. – Tik nevalgyk paprastųjų vyšnių, štai tų, nuo to vaismedžio, nes jos labai rūgščios. Jas galėsime valgyti tik rudenį.

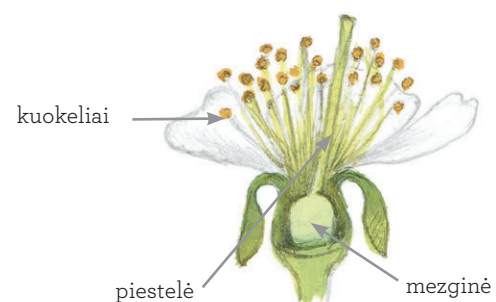
Mišelis su Sofija visą dieną ruošėsi šventei. Jie pririnko tris pilnas pintines vyšnių. Mišelis atnešė žibintų ir žvakių, kurias įstatys į žibintus. – Kai tik sutems, uždegstume jas, – paaiškina. – Jie atrodys kaip milžiniškos šviečiančios vyšnios, – sušunka patenkinta Sofija.

Susirenka draugai. Mišelis paima savo gitarą. Visi dainuoja, geria ir valgo pyragą (vyšnių pyragą, žinoma), kurį atneša teta Helena. Ak! Kokia smagi šventė!

Paukštelis sulesė vyšnią. Kai jis ją ima virškinti, nesu- virškintas kauliukas patenka į paukštelio žarnyną. Ir kai paukštelis tuština- si, kauliukas (kartu su jo išmato- mis) nukrinta ant žolės, kur ir liks per visą žiemą.

Pavasarij kauliukas skyla ir vyšnios šaknis ima skverbtis į žemę. Greitai čia iš žemės išaugs medelis.

Ir ką gi mes darytume be bičių? Gražusis vyšnios žiedas laukia, kol atskris bitučių, kurios perneša žiedadulkes nuo kuokelių ant pies- telės. Būtent ant piestelės patekus žiedadulkių ima pūstis apatinė jos dalis mezginė (bręsta būsimoji vyšnia).

Vyšnios viduje formuojasi labai kietas kauliukas. O kas kauliuko viduje? Sėkla, iš kurios greičiausiai išaugs naujas medis. (Ačiū jums, bitės!)

trešnės

'Bigarreau' veislės vyšnios

paprastosios vyšnios vasarą ir žiemą

